

מסכת מכות

פרק ב' משנה ז'

גָּמַר דִּינוֹ בְּלֹא כֶּהוּ גָּדוֹל, הַהוֹרֵג כֶּהוּ גָּדוֹל, וְכֶהוּ גָּדוֹל שְׁחַרְג, אַיְנוֹ יָצָא מִשְׁם לְעוֹלָם. וְאַיְנוֹ יָצָא לֹא לְעִדּוֹת מְצֻוָּה וְלֹא לְעִדּוֹת מְמוֹן וְלֹא לְעִדּוֹת נְפָשָׁות. וְאַפְלוּ יִשְׂרָאֵל אֲרִיכִים לוֹ, וְאַפְלוּ שֶׁר צְבָא יִשְׂרָאֵל כִּיוֹאָב בֶּן צְרוֹנִיה, אַיְנוֹ יָצָא מִשְׁם לְעוֹלָם, שֶׁנְּאָמֵר (בָּמְדִבֵּר לָה) אָשָׁר נָס שְׁמָה, שְׁם תְּהִא דִירָתוֹ, שְׁם תְּהִא מִיתָּתוֹ, שְׁם תְּהִא קְבוּרָתוֹ. כִּי שְׁמָה שְׁהָעִיר קְוָלְטָת, כִּי תְּחֻוֹמָה קְוָלָת. רֹצֶח שִׁיצָא חַוֵּץ לְתִחְוֹם וּמְצָאוֹ גּוֹאֵל הַקְּמָה, רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי אָמֵר, מְצָה בַּיָּד גּוֹאֵל הַקְּמָה, וַרְשָׁוִת בַּיָּד כָּל אָדָם. רַבִּי עֲקִיבָא אָמֵר, רַשְׁוֹת בַּיָּד גּוֹאֵל הַקְּמָה, וְכָל אָדָם אֵין חִיבֵּין עָלָיו. אִילּוּ שְׁהָוָא עֹומֶד בְּתוֹךְ הַתְּחִוּם וַנּוֹפֵו נוֹטָה חַוֵּץ לְתִחְוֹם, אוֹ עֹומֶד חַוֵּץ לְתִחְוֹם וַנּוֹפֵו נוֹטָה לְתוֹךְ הַתְּחִוּם, הַכְּל הַזָּלֶה אַחֲרֵ הַפּוֹף. הַרְגָּבָא אֲוֹתָה הַעִיר, גּוֹלָה מְשֻׁכּוֹנָה לְשֻׁכּוֹנָה. וּבָנָ לְוִי, גּוֹלָה מְעִיר לְעִיר:

